

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΕΝ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΕΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
'ΠΑΤΡΙΩΝ'
ΟΔΟΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ 3 Α
ΤΗΛΕΦ. 582

ΤΑ ΠΑΤΡΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΑΤΡΙΩΝ ΑΜΥΝΗΣ

Εκδιδόμενον τῇ ἐπιμελείᾳ ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν κ. κ. Γ. Ν. Χατζιδάκι, Κ. Γ. Ζηρίου καὶ Ι. Μ. Δομβέρρη διευθύνοντος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΚΤΥΠΟΥΝΤΑΙ
ΕΙΣ 20,000
ΑΝΤΙΤΥΠΩΝ
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ
ΔΩΡΕΑΝ

ΑΛΓΗ ΜΗΤΡΟΣ

Ἐπάρχει πόνος μεγαλύτερος ἀπὸ ἐκεῖνον, ὃν αἰσθάνονται οἱ ἐν Ἠπειρῷ ἀδελφοί, οἵτινες μετὰ τὴν ἀπολαυσιν τῆς ὑπερτάτης τῶν ἀγαλλιᾶσεων, τῆς διὰ τῶν ἀδελφικῶν χειρῶν ἀπολυτρώσεως, βλέπουσιν ἤδη ἐαυτοὺς ἀπειλουμένους νὰ ριφθῶσιν εἰς σκότος δουλείας στυγερωτέρας. Καὶ ὁ πόνος αὐτὸς εἶναι ὁ τῆς Μητρὸς, ἀπὸ τὰς ἀγκάλας τῆς ὁποίας ζητοῦσι νὰ τοὺς ἀποσπῶσιν. Αὐτῆς ἡ ἀγωνία εἶναι τραγικωτέρα. Αὐτῆς ἡ καρδιά ὑφίσταται τοὺς σπαρακτικωτέρους τῶν παλμῶν. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὴν πάλιν δεῖν νὰ προσδοκᾶται πρῶτιστα ἡ σωτηρία, διότι ὅσον ἀσθενεῖς καὶ ἂν εἶναι αἱ δυνάμεις μιᾶς Μητρὸς, καὶ ὄρνιθος ἀκόμη, θὰ εἶδατε πολλάκις πῶς οἱ κίνδυνοι τῶν τέκνων τῆς πολλαπλασιάζουσιν αὐτάς, καὶ πῶς τὰ πάντα ἀψηφοῦσα ὁρμᾷ ἀκάθεκτος καθ' οἰομένην ἐχθροῦ.

Ἐπιμένομεν μάλιστα εἰς τὸ παράδειγμα αὐτό, ὅπως καταδεικνύωμεν πόσον ἀστήρικτοι καὶ ἀψυχολόγητοι εἶναι οἱ φόβοι ἐκεῖνων, οἵτινες θέλοντες νὰ ἐξηγήσωσι ὅ,τι δὲν ἔχει ἀνάγκη ἐξηγήσεως, προλέγουσιν ὅτι ἐὰν ἡ Μητήρ ὑποχωρήσῃ, ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐν Ἠπειρῷ τέκνα τῆς, θὰ πράξῃ τοῦτο χάριν τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ. Ποία ποτὲ μήτηρ ἐρωτωμένη ἐδήλωσε στοργὴν πλειοτέραν πρὸς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ τέκνον τῆς, καὶ ποία, ἂν δὲν ἦτο ἡ ψευδομήτηρ τοῦ Σολομωνικοῦ ἀνεκδότου, θὰ ἐδέχετο νὰ θυσιάσῃ τὸ ἐν χάριν τοῦ ἄλλου;

Δι' ὅλα τὰ τέκνα τῆς Ἰσὴν ἡ Μητήρ Πατρὶς αἰσθανομένη στοργὴν, πᾶσαν εἶναι διατεθειμένη νὰ ὑποστῇ θυσίαν ὅπως οὐδὲν ἐξ αὐτῶν κακοπάθῃ. Πᾶσα φωνὴ θλίψεως, πᾶς στεναγμὸς παραπόνου, ὡς λόγῃ τραυματίζῃ τὴν μητρικὴν τῆς καρδίαν. Ἀλλὰ καὶ δὲν ὑπάρχει λογιζομένη ὁδυνηρότερος ἀπὸ τὰς ἐκάστοτε ἀκουόμενας δηλώσεις ὅτι τὰ τέκνα τῆς, ὡς ἀγόμενα εἰς θυσίαν, παρεσκεύασαν ἑαυτὰ εἰς τὴν ἀπέλπιδα τοῦ θανάτου ιδέαν. Ὅτι εἶναι ἔτοιμα νὰ ἀποθάνωσιν.

Ὅχι! Νὰ εἶναι ἔτοιμα νὰ ζήτωσι. Νὰ ἐγκαρτερήσουν καὶ νὰ ζήσωσι. Νὰ παλαίσουν καὶ νὰ ζήσωσι. Νὰ νικήσουν καὶ νὰ ζήσωσιν.

Ἀφετε τοὺς θνησιγενεῖς, ἀφετε τοὺς νεκροὺς θάπτειν τοὺς ἑαυτῶν νεκρούς. Τὸ ἐλληνικὸν πνεῦμα, ἡ ἐλληνικὴ ιδέα, ἥτις πληροῖ τὴν ψυχὴν καὶ τοῦ εἰς τὴν ἀπωτέραν ἐσχατιάν τῶν ἐλληνικῶν χωρῶν ζώντος ἀδελφοῦ, δὲν ἀπέθανεν ὅτε πάντες εἴμεθα δοῦλοι καὶ ἔρημοι, μὴ ἔχοντες ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνει, καὶ ὁμιλῇτε περὶ θανάτου τώρα, ὅτι ὁ ἡμῶν ἐλληνισμὸς ἐλεύθερος, ἀκμαῖος, πανίσχυρος ἐν τῷ δικαίῳ του τείνει τὰς χεῖρας, τὰς ἐνόπλους μάλιστα, πρὸς τὸν ἕτερον ἡμῶν;

ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακὴ δεκάτη τετάρτη

(Λουκ. ιη, 35—43).

Κείμενον

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν¹ τὸν Ἰησοῦν εἰς Ἱεριχὴν² τυφλὸς τις ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν³ ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου ἐπυνθάνετο⁴ τί εἴη ταῦτα· ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται· καὶ ἐβόησε λέγων· Ἰησοῦ Ἰὺ Δαβὶδ,⁵ ἐλέησόν με· καὶ οἱ προάγοντες⁶ ἐπετίμων αὐτῷ ἵνα σιωπῇ· αὐτὸς δὲ πολλῶ μᾶλλον ἐκραζεν· Ἰὺ Δαβὶδ, ἐλέησόν με. σταθεῖς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν⁷ αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγγίσαντος δὲ αὐτοῦ ἐπερώτησεν αὐτὸν λέγων· τί σοι θέλεις ποιῆσω; ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀναβλέψω· καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ· ἀνάβλεψον, ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν Θεόν· καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Σημειώσεις.

1) Ἐγένετο ἐν τῷ ἐγγίξειν, = συνέβη, ἐνῷ ἐπλησίαζεν. 2) Ἱεριχὴ, πόλις ἐπίσημος τῆς Ἰουδαίας, κειμένη Β. Α. τῆς Ἱερουσαλὴμ. Ἐνεκ τῆς ἐπιστημοσύνης αὐτῆς πολλάκις ἐπεσκέπτετο αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς καὶ ἐκήρυττεν ἐν αὐτῇ καὶ τοῖς περὶ τὸ Εὐαγγέλιον. 3) Προσάιτῶν = ζητῶν ἐλεημοσύνην. 4) Ἐπυνθάνετο = ἤρωτα νὰ μάθῃ τί συμβαίνει. 5) Ἰὺ Δαβὶδ κατὰ τὰς προφητείας ὁ Μεσίας, ἥτοι ὁ Χριστὸς ἐμελλε νὰ προσέλθῃ ἐκ τοῦ γένους τοῦ Δαβὶδ· διὸ καὶ καλεῖται ὁ Ἰησοῦς υἱὸς Δαβὶδ. 6) Οἱ προάγοντες = οἱ προπορευόμενοι. 7) Ἐκέλευσεν = διέταξε νὰ τὸν φέρωσιν ἐνώπιόν του.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΜΒΙΩΣΙΣ

Ἐφεσίους Κεφ. Δ' 1—8.

Εἰκόνα, δυστυχῶς πολὺ ἀπέχουσαν τῆς ἀρμοζούσης εἰς Χριστιανικὴν κοινωνίαν, παριστᾷ ἡ σημερινὴ κοινωνικὴ συμβίωσις τῶν ἀνθρώπων· αἰτίη δὲ τῆς καταστάσεως ταύτης εἶναι ἡ διαφορὰ, οὕτως εἰπεῖν, ἣν ἔχομεν πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν θείων παρχγγελημάτων. Ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, καλέσας ἡμᾶς εἰς τὴν ποίμνην αὐτοῦ, ἔθηκε πρὸ ἡμῶν τὸν εὐαγγελικὸν νόμον τῆς ἀγάπης, πρὸς ὃν συμμορφούμενος ὁ Χριστιανὸς ἀναδεικνύεται ἄξιος τῆς κλήσεως αὐτοῦ. Πολλοὶ ὅμως τῶν Χριστιανῶν, μόνον τὸ ὄνομα τοῦτο φέροντες, περιπατοῦσιν ἀναξίως πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ κλήσιν αὐτῶν, ἀκολουθοῦντες τὰς ὁρέξεις αὐτῶν καὶ τὰς ἐπιθυμίας, θεραπεύοντες τὰ πάθη αὐτῶν, τὴν ὀργὴν, τὸ μῖσος καὶ τὰ τοιαῦτα καὶ διασπῶντες οὕτω τὴν ἐνότητά τῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας. Αὐτόδηλον δὲ εἶναι ὅτι τοιαύτη κοινωνία οὐ μόνον δὲν εὐημερεῖ, ἀλλὰ τοῦναντίον ἀλληλοσπαρασσομένη φθίνει καὶ ἐξαντλεῖται πρὸς ἀφηνισμὸν βαίνουσα. Διὰ τοῦτο ὁ Θεὸς ἀπόστολος Παῦλος, γράφων πρὸς τοὺς Ἐφεσίους ἐκ τῆς ἐν Ρώμῃ φυλακῆς, ἐν ἣ ἐρίφηκε ὑπὸ τῷ δικαίῳ τοῦ Χριστιανισμοῦ, νοουθετεῖ αὐτοὺς καὶ παραινεῖ ἐν τῇ αὖριον ἀναγι-

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Γ.

νωσκομένη περικοπή, ὅπως τηρῶσιν ἐπακριδῶς τὸν εὐαγγελικὸν νόμον· ἀπαρκαλῶ Ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Μεγάλη καὶ κοσμοσωτήριος ἡ διδασκαλία αὕτη ἡ καθορίζουσα τὸν λαμπρότερον καὶ βεβαιότερον τρόπον συμδιώσεως τῶν ἀνθρώπων. Χάριν τῆς ἐνότητος τοῦ πνεύματος ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος νὰ πολιτεύηται πρὸς πάντας ταπεινοφρόνως, ἀποφεύγων τὴν ὑπεροψίαν, ἥτις προκαλεῖ τὸ μῖσος καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν ἄλλων, καὶ ἥτις ἐξοργίζει καὶ αὐτὸν τὸν Θεὸν κατ' αὐτοῦ. Χάριν τῆς ἐνότητος καὶ εἰρηνικῆς συμβιώσεως ὀφείλει ὁ ἄνθρωπος νὰ συμπεριφέρηται μετὰ πραότητος καὶ μακροθυμίας νὰ ἀνέχεται δὲ τῶν ἄλλων τὰ σφάλματα ἵνα καὶ οἱ ἄλλοι ἀνεύχονται τὰ σφάλματα αὐτοῦ. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἀμοιβαία ὑποχώρησις τῶν ἀνθρώπων εἰς τὰς κοινωνικὰς συνθήκας, ἄνευ ὧν κατὰ πτωσεως τοῦ Χριστιανικοῦ χαρακτῆρος, ἡ κοινωνία ἐξαγριεῖται καὶ ἀποθηριούται· τοιαύτη δὲ κοινωνία πᾶν ἄλλο ἢ Χριστιανικὴ εἶναι· ἀέγω δὲ λέγω ὑμῖν μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ. (Ματθ. ε' 39) Μόνον λοιπὸν ἐπὶ τοιούτων βάσεων καὶ τοιούτων ἀρχῶν στηρίζουμένη ἡ κοινωνία ἵσταται κοινωνία Χριστιανική, κοινωνία ἰδεώδης τηροῦσα τὴν ἐνότητα τοῦ Πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης. «Ἐνὶ δὲ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ». Πᾶς Χριστιανὸς ἔχει τὴν θεῖαν χάριν ἐν ἑαυτῷ δοθεῖσαν ὡς δῶρον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ· ὡς δὲ εἴπομεν εἰς τὰ προηγούμενα διδάγματα ἡ σωτηρία ἡμῶν καὶ ἡ θεία χάρις ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐξ ὑπερβολικῆς ἀγαθότητος πρὸς ἡμᾶς καὶ οὐχὶ ἐξ ἡμῶν αὐτῶν ἐπομένως οἰοῦντοτε καὶ ἂν εἶναι τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς ταύτης δὲν πρέπει νὰ δυσανασχετῶμεν καὶ νὰ παρακονοῦμεθα διὰ τὸ μερίδιον, ὅπερ εἰς ἡμᾶς ἐδόθη διότι ὁ Θεὸς ὁ δὸς ἡμῖν τὴν ἀνάλογον δωρεάν γνωρίζει καὶ διατὶ τοιοῦτο μέτρον μετεχειρίσθη· ἀνάλογος δὲ τῆς δωρεᾶς ταύτης εἶναι καὶ ἡ εὐθύνη τῶν ἀνθρώπων πρὸς τὸν δωρητὴν· αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφῆτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἀγίων...» Ἐφεσ. Δ' 11) «Ἐκαστος λοιπὸν ἄνθρωπος ἀναλόγως τῆς τάξεως καὶ ἀξίας αὐτοῦ ὀφείλει νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ὅσον ἐνεστὶν ἀρμονικωτέραν συμβίωσιν τῆς Χριστιανικῆς κοινωνίας συμπεριφερόμενος μετὰ πραότητος, ὑποχωρητικότητος, ταπεινοφροσύνης, μακροθυμίας πρὸς τήρησιν τῆς ἐνότητος τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΟΥΣΑ

Η ΔΕΣΠΩ

Ἄχος βαρὺς ἀκούεται, πολλὰ ντουφέκια πέφτουν,
Μῆνα σὲ γάμο ρίχνονται μῆνα σὲ χαροκόπι·
Οὐδὲ σὲ γάμο ρίχνονται οὐδὲ σὲ χαροκόπι.
Ἡ Δέσπω κάνει πόλεμον μὲ νύφαις καὶ μ' ἀγγόνια·
Ἀρβανιτὰ τὴν πλάκωσε στοῦ Δημοῦ τὸν πύργο.
—Γιῶργαίνα ρίξε τ' ἄρματα· δὲν εἶν' ἐδῶ τὸ Σούλι·
Ἐδῶ σαι σκλάβα τοῦ πασᾶ, σκλάβα τῶν Ἀρβανίτων.
—Τὸ Σούλι κι' ἂν προσκύνῃς, κι' ἂν τούρκεψεν ἡ Κιάφα,
Ἡ Δέσπ' ἀφένταις Διάπιδαις δὲν ἔκαμε, δὲν κάνει.
Δαυλὶ στὸ χέρι ἄρπαξε, κόραις καὶ νύφαις κράζει·
—Σκλάβες Τουρκῶν μὴ ζήσωμε· παῖδιά μ' ἀγκαλιαστῆτε.
Χίλια φουσέκια τ' ἄν ἐκεῖ κι' αὕτη φωτιά τοὺς βάνει
Καὶ τὰ φουσέκια ἀνάψανε κι' ὅλας φωτιά γινῆκαν.

Ἄλλο μέγα, μέγιστον κέρδος ἐκ τῆς ἐπιχειρήσεως ἡμῶν, ἐκ τοῦ πολέμου, ὑπῆρξεν ὅτι, ὡς ἔγραφε πρὸ ἡμερῶν φιλόπατρις ἀνὴρ, ἂν τὸ νέον Κράτος ἡμῶν ἐδιπλασιάσθῃ εἰς ἑκτασίαν καὶ πληθυσμὸν, ἀλλ' ἐπολλαπλασιάσθῃ οἰκονομικῶς καὶ ἐχλιαπλασιάσθῃ ἠθικῶς. Νεὶ τοῦτο τὸ ὅτι ἠθικῶς ἐδιπλασιάσθῃ ἡ Ἑλλάς, τοῦτο εἶναι τὸ μέγιστον κέρδος καὶ διὰ τοῦτο μετὰ δικαίως τῷ ὄντι ὑπερηφανείας ὁ στρατηγὸς Κ. Κηλλάρης ἀποχειριτίζων τὴν μερarchίαν του ἔλεγε πρὸς τοὺς γενναίους μαχητὰς οὗ· ἐπὶ 14 μῆνας ὠδήγει ἀπὸ νίκης εἰς νίκην «ἐχαράξατε δι' αἵματος δίκτυον δαρνοστρώτων ὁ δεῖν ἐπὶ ἀπεράντων ἐδάφους, ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου μέχρι τῆς Ροδόπης καὶ ἀπὸ τῶν Ἀκροκεραυνίων ὁρέων μέχρι τῶν ἀκτῶν τῆς Ἀσίας, καὶ τώρα ἐπανέρχεσθε εἰς τὴν γενέθλιον γῆν ἐνδοξοὶ καὶ τιμημένοι... Οἱ μόχθοι καὶ αἱ θυσίαι μας ἀντημεφίθησαν λαμπρῶς. Ἀρίνομεν εἰς τοὺς ἐπερχομένους μέγα παράδειγμα ἐδελουσίας καὶ χαρίζομεν τὴν ἐλευθερίαν εἰς μυριάδας ἀδελφῶν. Παρελάβομεν τὴν Ἑλλάδα μικρὰν καὶ τὴν παραδίδομεν μεγάλην... Τὸ ἔργον σας θὰ μείνῃ αἰώνιον καὶ ἀκτινοβόλον ὡς φάρος ὁδηγῶν πρὸς νέαν καὶ λαμπροτέραν τοῦ ἔθνους ἐξέλιξιν.

Λοιπὸν δὲν θὰ εἴμεθα πλέον τὸ μικρότερον καὶ ἀσθενέστερον Κράτος τῆς Ἀνατολῆς, καὶ δὲν θὰ λέγομεν πλέον ὅτι οἱ Τούρκοι καὶ οἱ Βούλγαροι εἶναι ἰσχυρότεροι καὶ πολεμικώτεροι ἀπὸ ἡμᾶς, καὶ δὲν θὰ εἴμεθα ἐν τῷ μέλλοντι ἡναγκασμένοι νὰ κύπτωμεν πρὸ πάσης αὐθαδεῖας αὐτῶν καὶ νὰ καταφεύγωμεν ὡς ἐπαίται εἰς ἀνωφελεῖς παρακλήσεις καὶ ὑποκλίσεις πρὸ τῶν ἰσχυρῶν. Ὅχι πλέον τοιαῦτα ἀνὰ ξίαν ἡμῶν πράγματα. Τοῦ λοιποῦ θὰ εἴμεθα ἴσοι πρὸς τοὺς γείτονας ἡμῶν κατὰ τὸν πληθυσμὸν, ἀλλὰ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ Παντοδυνάμου πολὺ ἀνώτεροι αὐτῶν κατὰ τὸ ψυχικὸν σθένος, τὰς παλαιὰς ἐνδοξὰς παραδόσεις καὶ κατὰ τὸ πολεμικὸν μένος, τὸ ὅποσον ἡναγκάσθησαν νὰ ἀναγνωρίσουν καὶ παρησιάζονται ἀνομολογήσουν οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν, καὶ τέλος κατὰ τὰ χρήματα. Τοῦ λοιποῦ ἄρα θὰ δυνάμεθα νὰ ἱστάμεθα ἀπέναντι αὐτῶν ὑπερήφανοι καὶ δὲν θὰ τολμοῦν πλέον νὰ καταδικώσουν καὶ ἐξευτελίσουν τοὺς ἀδελφούς μας. Θὰ ἔχωσιν πάντοτε ἐνώπιόν των Ἑλλάδα μεγάλην, ὅποιαν κατέστησαν αὕτην οἱ ἡρωϊκοὶ ἀγῶνες τῶν τέκνων της, Ἑλλάδα ἰσχυράν, Ἑλλάδα πάντοτε ἐτοίμην καὶ πρόθυμον νὰ τιμωρήσῃ πᾶσαν αὐθάδειαν καὶ διεκδικήσῃ πᾶν αὐτῆς δίκαιον καὶ ὑποστηρίξῃ τοὺς υἱούς της. Πάντα τὰ ἀποτελέσματα ὅσα καὶ ὑποῖα θὰ προκύψουν ἐκ τῆς νέας ταύτης θέσεως τῆς Ἑλλάδος ἀπέναντι τῶν γειτόνων αὐτῆς, δὲν εἶναι ἀκόμη κατὰ πᾶσαν αὐτῶν τὴν ἔκτασιν εἰς ἡμᾶς αἰσθητὰ, ταῦτα θὰ γίνωσι κατὰ δὴλα καὶ θὰ ἐκτιμηθῶσι μᾶλλον βραδύτερον, ἀλλ' οὐχ ἥττον ἀπὸ τοῦδε προβλέπονται σπουδαιότατα. Ὁ Ἑλληνομὸς διὰ τῶν τελευταίων πολέμων ἀνεδείχθη δύναμις μεγάλη καὶ ἀπέναντι τῶν γειτόνων αὐτοῦ ὑπέρροχος καὶ ἀκαταγώνιστος. Ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ, ἐκπροσωποῦμένη διὰ τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ καὶ τοῦ στόλου, διὰ τοῦ ἐθνικοῦ πλοῦτου, διὰ τῆς ἐθνικῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης, θὰ ἀκτινοβολῇ ὡς φάρος τηλαυγῆς πρὸς πάντα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος καὶ θὰ ὁδηγῇ τὸ ἔθνος ἡμῶν διαρκῶς εἰς μεγαλυτέρας καὶ ἐνδοξότερας πράξεις. Ἐδῶκαμεν εἰς τὰς ἐπερχομένας Ἑλληνικὰς γενεὰς μεγάλα καὶ πρόσφατα παραδείγματα φιλοπατρίας καὶ ἐθελουσίας καὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ μὴ ἀκολουθήσωσιν αὐτά. Τοῦτο δὲ εἶναι ἀληθὲς τὸ μέγα, τὸ μέγιστον ἡμῶν κέρδος, ἰσοφαρίζον πρὸς πάσας ἡμῶν τὰς θυσίας εἰς αἷμα καὶ χρήματα.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλο μέγιστον ἐπίσης κέρδος παρέσχον ἡμῖν

οἱ διεξαχθέντες εὐτυχῶς δύο πόλεμοι, τὸδε ὅτι ἐνέπνευσαν εἰς ἡμᾶς χρηστάς ἐλπίδας καὶ μέγα θάρρος διὰ τὸ μέλλον. Διότι ὅπως θεῖα συνάρσει ἡ τύχη· ἡμᾶς ἀπαλλάξωμεν τὴν Θεσσαλονίκην καὶ πᾶσαν τὴν Μακεδονίαν, τὴν Κρήτην καὶ τὸσας ἄλλας Ἑλληνικὰς χώρας ἀπὸ τοῦς ὀνυχας τῶν κατεχόντων αὐτάς Τούρκων καὶ ἀπὸ τὰς ἀρπακτικὰς διαθέσεις τῶν ἐποφθαλμιούντων αὐτάς Βουλγάρων, Αὐστριακῶν, Ἰταλῶν κλπ.. οὕτω διὰ τῆς βοήθειας τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ καὶ διὰ τῆς ἀνδρείας τῶν τέκνων τῆς Ἑλλάδος θὰ δυνηθῶμεν καὶ τοῦτο· ταχέως νὰ ἐκπληρώσωμεν πάντα τὰ ἔθνηκα ἡμῶν ἰδεώδη. Βεβαίως δὲν θὰ πάθῃ ἡ Ἑλλὰς στεῖρωσιν, ὥστε νὰ μὴ γεννᾷ τοῦ λοιποῦ ἄνδρας συνετοὺς καὶ γενναίους. Ἐκεῖνο ἄρα τὸ ὅποσον πρὸ δύο ἀκόμη ἐτῶν πάντες οἱ οὕτω λεγόμενοι φρόνιμοι ἔκριναν ἀδύνατον, φαίνεται σήμερον πιθανώτατον, σχεδὸν βέβαιον. Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἐθνικὴ δράσις ἡμῶν λαμβάνει ἀπὸ τοῦδε νέαν ὁρμὴν καὶ ζωὴν, τὰ ἐθνικὰ ἰδανικὰ ἡμῶν ἐμφανίζονται ἐνώπιόν μας σήμερον σαφέστερα καὶ αὐτόχρημα ζωντανά. Τοῦτο δὲ εἶναι ἀναμφιβόλως τὸ μέγιστον πάντων κέρδος ἐκ τῶν εὐτυχῶν πολέμων διὰ τὴν Ἑλληνικὴν φυλὴν.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ζ'

Ὁ θαυμάσιος Λουκιανὸς ἐν ἔργῳ ἐμπνεύσεως μεγαλοφυοῦς εἰσάγει τὸν Χάρωνα μετὰ τοῦ Ἑρμοῦ ἀπὸ ὑψηλῆς κορυφῆς ἐπὶ τῆς γῆς ἡμῶν ταύτης θεωμένους τὰ ἐφήμερ' ἀνθρώπινα πλάσματα καὶ τὸν βίον αὐτῶν ἐπισκοποῦντας. Ἀγανακτοῦσιν, ἀλλὰ μᾶλλον γελῶσι με τοὺς ἄρχοντας ἐκείνους, οἵτινες οὐχὶ εἰς τῶν λαῶν, ὧν ἐτάχθησαν πατέρες καὶ σωτῆρες, τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν ἐν ἐλευθερίᾳ ὑπερηφανίαν ἀποβλέπουσιν, ἀλλ' εἰς τὴν ἑαυτῶν μόνον δύναμιν καὶ τὸν ὄγκον, γελῶσι με τοὺς εἰς ἀκμὴν σώματος, ζωῶν καυχώμενους, γελῶσι με τοὺς πολεμοῦντας ληστρικοὺς πολέμους, με τὸ πλῆθος τῶν καταφευγόντων διὰ ψύλλου πτήδημα εἰς τὰ δικαστήρια, με τοὺς δανείζοντας, με τοὺς ταπεινῶς ζητοῦντας ὅποιανδὴν βοήθειαν παρὰ τῶν ἄλλων. Γελῶσι βλέποντες τὸν ὄγκον τῆς παντὸς εἵδους μωρίας, ἥτις ἀναμειγμένη εἶναι μετὰ τῶν ἀνθρώπων καὶ συμπολιτεύεται μετ' αὐτῶν, γελῶσι με τὸν ὄγκον τοῦ μίσους, τῆς ὀργῆς, τοῦ φθόνου, τῆς ἀμαθίας, τῆς φιλαργυρίας. Γελῶσι βλέποντες τὸν φόβον ἐπικρατούμενον πάντοτε ἐπὶ πάντων αὐτῶν τῶν δυσμοίρων ἀνθρωπίνων ὄντων καὶ τὰς ἐλπίδας ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς νὰ αἰωροῦνται, ὅταν δὲ τις μάλιστα φαντάζεται ὅτι θὰ συλλαβῇ αὐτὰς, ἐκείναι ν' ἐπλύνωσι τὰς πτέρυγας καὶ νὰ φεύγωσιν ἀφῆνουσαι χάσκοντας αὐτοῦ, οὐς πάντας πρὸς τὸν Θάνατον οἰκτροῦς σύρουσιν οἱ ἀγγελιαφόροι καὶ ὑπηρεταὶ αὐτοῦ, τοῦ Θανάτου πυρετοὶ καὶ ῥοῖαι περιπνευμονίαι καὶ ξίφη δολοφόνων καὶ λησταί καὶ κλέπται καὶ δικασταὶ καὶ τύραννοι.

Τιμὴ εἰς τοὺς ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζομένους

Τοὺς σοφοὺς μόνον, τοὺς μετὰ παρησιᾶς λέγοντας καὶ πρὸς τοὺς πανισχυροὺς αὐτοὺς τὴν ἀλήθειαν, ὡς ὁ Σόλων πρὸς τὸν Κροῖσον, τοὺς εὐσεβεῖς πρὸς τοὺς θεοὺς, πρὸς τὸ γῆρας, πρὸς τὴν ἀρετὴν θαυμάζουσι καὶ ἐπαινοῦσιν οἱ τῶν ἀνθρώπων ἐξ ὑψηλοῦ ἐπισκοποῦντες θεοὶ οὗτοι, καὶ μάλιστα τοὺς ἀγωνιζομένους καὶ θνήσκοντας ὑπὲρ τῆς πατρίδος. Καὶ ἔκριναν περὶ πάντων αὐτῶν, μάλιστα περὶ τῶν κινδύνων ὑπὲρ πατρίδος ὡς θεοὶ Ἑλληνικοὶ ὁ Ἑρμῆς καὶ ὁ Χάρων. Ὡς θεοὶ Ἑλληνικοὶ, ἀλλὰ κατὰ τὰ συναισθήματα τῆς Ἑλληνικῆς, τῆς ἐθνικῆς ψυχῆς, ἥτις τὴν καθορίσιν εἰς τὴν μητέρα γῆν ἔχει ἀναγράφῃ ὡς ἐντολὴν ἀπαράβατον τῆς θεότητος. Ἐντολὴν ταῖς ψυχαῖς πάντων ἀπὸ τῶν ἀνάκτων μέχρι τοῦ πνεύματος τοῦ στρατιώτου ἀπὸ τῶν ἀνακτόνων τῶν μέγιστον κινδύνων τῆς ἀργοναυτικῆς ἐκστρατείας ἡγεμόνων, μέχρι τοῦ

Κόδρου, μέχρι τοῦ Ἀλεξάνδρου—τὸ πᾶμα ἔχοντος διάτρητον ἐκ πληγῶν—μέχρι τοῦ Ἡρακλείου προκινδυνεύοντος καὶ ἐπὶ τῆς γεφύρας τοῦ Σάρου καὶ παρὰ τὸν Ζάδατον, μέχρι Νικηφόρου τοῦ Α' φονευομένου ἐν τῷ ἀγῶνι κατὰ τὸν Βουλγάρων, μέχρι τοῦ ἀγίου βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ Παλαιολόγου, μέχρι τοῦ διαδόχου τοιούτων ἡμιθέων ἀπτοῦτου εἰς τοὺς κινδύνους ὁρμῶντος μεγαλονίκου βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου τοῦ ΙΒ'. καὶ ἀπὸ τῶν κοινῶν στρατιωτῶν τῶν ἐν Τροίᾳ ἐπὶ δέκα ἔτη χάριν τοῦ ἐθνικοῦ μεγαλείου μαχομένων καὶ κατὰ χιλιάδας πεσόντων μέχρι τῶν ἐν Θεοδοπίαις χιλίων Σπαρτιατῶν καὶ Θεσπιῶν, μέχρι τῶν ὑπὸ τὸν Νικηφόρου Φωκά καὶ τοῦ Ἰωάννου Δούκα Βατάτση, μέχρι τῶν στρατιωτῶν τῆς Μεγάλῃς Ἐπαναστάσεως μας, οἵτινες, ἐκ τῆς πείνης σκέλεθρα, ἐστάθησαν ἀδάμαστοι προσπιπταὶ τοῦ Μεσολογγίου, μέχρι τῶν ἡρώων, οἵτινες ἐπόρθησαν τὸ Σκραντάπορον καὶ τὰς Σιδηρὰς Πύλας τῶν Σερβίων καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ τοῦ Μπίζανιου καὶ ἐπάτησαν τὸν Λαγκαδά καὶ τὸ Κιλκίς καὶ διαδραμόντες ταχέως ὡς ἀκόντια τὰ σιδηρὰ στενὰ τοῦ Ρουπελίου (Δεμίρ-Χισάρ) καὶ τῆς Κρέσνας ἀνέβησαν οἱ ἀετοὶ ἐπὶ τῶν κορυφῶν τῆς Τσουμαγιάς εὐθυμοὶ καὶ ἡμεροὶ πρὸ τῶν μυθικῶν κινδύνων, ἡρεμοὶ δὲ ἀποθησκόντες καὶ εὐχαριστοῦντες τὸν θεόν, διότι εἶχεν ὁρίσῃ δι' αὐτοὺς τοιοῦτον εὐλογητὸν τέλος.

Πλὴν γελοίων τινῶν ἐξυρριζμένων, κατασχυνόντων τὴν τιμὴν τοῦ στρατιώτου στολὴν οἵτινες μετ' αὐθαδεῖας ἀνταξίας τῆς δειλίας τῶν περιεφέροντο ἀνὰ τὰ μεγάλα κέντρα ἐν Θεσσαλονίκῃ, ἡ ψυχῆς ἀνεμεστώθηχαρὰ καὶ ὑπερηφανίας ἐκ τῆς θέας τῆς μυριοπληθοῦς στρατιᾶς τῶν ἡρώων τούτων.

Ἡρωϊσμός καὶ ἡμερότης.

Ἡμεροὶ καὶ ἡρεμοὶ οὐδὲν τὸ αὐθαδὲς οὔτε εἰς τοὺς τρόπους οὔτε εἰς τὰς ὁψεις αὐτῶν. Οἱ δειλοὶ πρὸ τῶν κινδύνων, οἱ φυγόστρατοι καὶ φυγόμαχοι οἱ πληροῦντες τὰ γραφεῖα καὶ τοὺς προβαλάμους αὐτῶν, δυνατὸν νὰ εἶναι τοιοῦτοι. Οἱ πολεμισταί, ὅσους συνηγήσαμεν ἀνὰ τὴν Μακεδονίαν ἐλθόντες, ἡρεμοὶ ἦσαν μετὰ τὴν σεμνὴν καὶ παρθενικὴν ὄψιν αὐτῶν δηλοῦντες ὅτι οὐδὲν ἄλλ' ἢ ἔργον ἀπλοῦν ἐξετέλεσαν ὑπηρεσίας συνήθους, τρόπον τινά, πρὸς τὴν πατρίδα. Παρέστημεν μόνον ἐν Θεσσαλονίκῃ κατὰ τινα παραχρῆμα ἐκδήλωσιν ἀγανακτήσεως δι' ἐγκατάλειψιν καὶ ἀδιαφορίαν, ὡς ἐφῆρτο, πρὸς αὐτοὺς. Τίς οἶδε τίνας ἀσύνητοι ἢ μισέλληνας παρώξυναν τοὺς γενναίους, οἵτινες πασιφανῶς καὶ ἡσυχύνοντο διὰ τὴν πράξιν· διότι καὶ ἐν ᾧρ νυκτὶ προέδρουν εἰς τὴν ταρχὴν καὶ τὴν ἐπομένην κάπως με ἐντροπὴν προσέβλεπον τοὺς συναντῶντας αὐτοὺς. Ἄλλως πειθαρχικοὶ πάντοτε πρὸς τοὺς ἀνωτέρους αὐτῶν, ἀφόρητοι πρὸ τοῦ κεραυνίου θανάτου μυριοστόμων κανονίων καὶ τουφεκίων, δυσκαθέκτοι φερόμενοι ὁμηρικῶν ἐμπρὸς παρεκάλουν διὰ νευμάτων τοὺς ἀξιωματικούς νὰ ἐπιτρέψωσι τὴν ἐφοδὸν, ἐξέτελουν τὰς πολυθρῦλῆτους διὰ τῆς λόγχης ἐπιθέσεις καὶ ἐν ᾧ φόνος περιεζώννυε πυρίνος αὐτοῦς, ἡμίθεοι ἀντάξιοι τοῦ Ἀχιλλέως ἦσαν διὰ τὴν ἀδιαφορίαν πρὸς τὸν θάνατον καὶ τὴν ὁρμὴν καὶ ἄρα ὡς παιδιάρια ἀφελείς. Εἰς τὴν πέραν ἄκραν τοῦ χωρίου Βέτρινα, ὀλίγα βήματα μακρὰν, οἱ Βούλγαροι εἶναι ὠχυρωμένοι ἰσχυρῶς· αἱ σάλπιγγες ἐσήμηναν διὰ τοὺς Ἑλλήνας στρατιώτας «ἐφ' ὅπλου λόγχην». Ὁρμῶντες εὐχνοῦντα τάγματα διέρχονται ὑπὸ ἄλλῃ ὁπωροφύων δένδρων, εἶναι δὲ μάλιστα ἀφθονώταται καὶ κατὰφορτοὶ ἀπὸ ὀρίμου καρποῦ καὶ ἐπιδέσας. Προβαίνουν τρομεροὶ πρὸς τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ συγχρόνως, ὡς εἰ ἦσαν εἰς περίπαιον, καὶ ἐν ᾧ πίπτουσι πολλοὶ ἐξ αὐτῶν, τείνουσι τὴν ἀριστερὰν χεῖρα εἰς τὰ ὑπεράνω κρεμάμενα ἀπιδία, κόπτουσι ἐξ αὐτῶν καὶ χωρὶς νὰ διακώψωσι τὴν ἐφοδὸν κρατοῦντες διὰ τῆς δεξιᾶς τὸ λοχαφόνον Μάνλιγχερ τρώγουσιν εὐθυμοὶ ὡς παιδιὰ

τὸν εὐώδη καὶ γλυκὺν καρπὸν. Ἀπόγονοι τῶν πολιορκηθέντων ἐν Μεσολογγίῳ, ὅπως ἐκείνοι κατὰ τὰς περὶ τὰ τεῖχη μάχας ἐγέμιζον τὰς τάφρους με πτώματα Τούρκων διὰ τῶν τουφεκίων καὶ τῆς σπάθης ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν περμητισμένων πετροπολείμων, οὕτως οἱ σημερινοὶ ἥρωες ἐπὶ τοῦ παρὰ τὸ χω-
 ὄνι ἀρ. μαχαλά (ὕψ. 1378) ὑψώματος, ἐπειδὴ ἐξηντλήθησαν τὰ πυρομαχικά των, διὰ λίθων ἀπὸ χειρὸς διεξήγαγον τὴν μάχην, ἕως ἔλαβον φυσίγγια καὶ ἐξεδίωξαν τὸν ἀσφαλῶς ὠχυρωμένον ἐχθρὸν.

Καὶ μετὰ τὰς μάχας, μάχας τιτάνων, λιτότης φαγητοῦ, πολλάκις ἄρτος μόνον, πολλάκις καὶ αὐτὸς ἐλλείπων, ἄνευ παραπόνων ὕπνος ὑπὸ ῥαγδαίον ὑετόν, ὑπὸ χιόνος καὶ πάγον, ἄνευ παραπόνων τῶν πληγῶν ἐπίδρασις, τῶν χειρῶν καὶ ποδῶν ἀποκοπή, ἄνευ παραπόνων θάνατος πυκνὸς μετὰ τὸ μειδιάμα εἰς τὰ χεῖλη πάντων. Διὰ τὴν ἀγάπην τῆς πατρίδος.

Ἄς εἶναι εὐλογημένοι οἱ διδάσκαλοι οἱ ἐμπνεύσαντες ἡμᾶς εἰς τὴν ψυχὴν αὐτῶν τὴν ἀγάπην ταύτην πρὸς τὴν πατρίδα καὶ τὸ πρὸς τὸν κίνδυνον καταφρόνημα, οἱ διδάσκαλοι καὶ αὐτοὶ ἄθροοι πεσόντες θύματα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῶν ὑψηλῶν γνωμῶν τούτων. Ἄς εἶναι εὐλογημένοι αἱ μητέρες αὐτῶν, αἵτινες ἐγαλούχησαν αὐτοὺς μετὰ τὰ ἅγια συναισθήματα τῆς πολεμικῆς τιμῆς καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑπερηφανείας. Τὰ διδάγματα αὐτῶν

πτέρυγες ἐγένοντο ἀετῶν, αἵτινες ἔφερον ἐν ῥαγδαίᾳ πτήσει τοὺς Ἑλλήνων παῖδας νικητὰς καὶ ἐλευθερωτὰς τῆς γῆς τοῦ Πύργου καὶ τοῦ Ἀλεξάνδρου, τῶν Χειμαριωτῶν τῶν Σουλωτῶν καὶ τῶν Νκουσσαίων.

(Ἀκολουθεῖ)

ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Μία γνώμη καθ' ἑβδομάδα.

Ἡ Πατρίς ἠῤῥησεν εἶναι καιρὸς τώρα διὰ τῆς ἐργασίας ἡμῶν ὅλων νὰ ἐδραιωθῇ στερεῶς. Τὰ τέκνα τῆς Ἰστανταί εἴτοιμα πρὸς πᾶσαν προσπάθειαν, πρὸς πᾶσαν θυσίαν.

Εἴμεθα λαὸς ἐνιαῖος, μίαν γλῶσσαν ὁμιλοῦμεν, ἓνα Θεὸν προσκυνοῦμεν, μίαν θέλησιν ἔχομεν· νὰ ζήσωμεν ὡς μεγα-
 λυνθὲν ἔθνος, νὰ διατηρήσωμεν ὅ,τι ἐκερδίσαμεν καὶ θὰ ζήσωμεν καὶ θὰ τὰ τηρήσωμεν.

Κωνσταντῖνος ὁ ΙΒ'.

ΒΡΑΧΕΙΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Κ. Μ. Τερρέστην. Φ. Σ. Πέστην. Κ. Μ. Νεάπολιν—
 Συνεστήσαμεν ἐπανελημμένως τὴν καθ' ἡμᾶς πρέπουσαν στάσιν, ἀπέναντι τῶν τοιούτων ἰσχυρῶν.—Γρ. ΒΚ) πολὺν Ν. Σ. Βῶλον θ' ἀπαντήσωμεν προσεχῶς—Σ. Π. Χανία Τοιαύτη ἐπιστολή δὲν περιήλθεν ἐτι εἰς χεῖρας μας. Προτιμᾶτε τὸ ταχυδρομεῖον.

ΕΘΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΤΑΙΝΙΑΙ

Ἑλληνικῆς κατασκευῆς καὶ ἐξόχου τέχνης καὶ κάλλους.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΤΙΠΘΕΣΕΙΣ (ACTUALITÉS)

ΠΟΛΕΜΙΚΩΝ ΣΚΗΝΩΝ, ΘΡΙΑΜΒΕΥΤΙΚΩΝ ΔΕΞΙΩΣΕΩΝ ΤΗΣ ΞΗΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΗΣ

ΤΙΤΛΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΙ

Ἀπευθύνεσθε :

« Ἀθηναϊκὴν Ἑταιρείαν
 Κινηματογραφικῶν Ταϊνιῶν »

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ : Τσιτζίφιας Φαλήρου.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ : Ὀδὸς Γ'. Σεπτεμβρίου 10 Ἀθῆναι

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Κεφάλαιον δρ. 5,000,000

Ἔρρα ἐν Ἀθήναις. Ἰσχυροκαταστήματα ἐν Πειραιεῖ Ἀργεῖ, Πάτραις, Ναυπλίῳ Πύργῳ Κερκύρᾳ, Κεφαλληνίᾳ, Διγίῳ καὶ κασιόδι.

Παρὶ νυκτῶν μέχρι 5,000 δρ. 4 ο) εἰς πρώτην ζήτησιν. 5 ο) μετὰ ἐν ἔτει.

Τόκοι καταθέσεων.

3 1/2 ο) ἀπὸ τῆς εἰς πρώτην ζήτησιν

4 ο) » μετὰ τρεῖς μῆνας

4 1/4 ο) » μετὰ ἕξι μῆνας

4 1/2 ο) » μετὰ ἐν ἔτει

5 ο) » μετὰ δύο ἔτη

5 1/2 ο) » μετὰ τελεῖται καὶ πλέον

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν κατὰ 1/2 ο) ὀλιγώτερον

ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΥΡΙΤΙΔΟΠΟΙΕΙΟΥ

ΚΑΙ ΚΑΛΥΚΟΠΟΙΕΙΟΥ

Ἀνώνυμος Ἑταιρεία ἰδρυθεῖσα

τῷ 1882

Μετοχικὸν κεφάλαιον δρ. 6,000,000

Ἐργοστάσια φυσίγγων καὶ πυρομαχικῶν ἐν γένει, πυρίτιδος ἀκάπνου, μελαίνης, κυνηγε-
 τικῆς, ὑπονόμων κλπ., δυναμίτιδος καὶ ὅλων τῶν ἐκρηκτικῶν ὀλῶν, θρυαλλίδων, καψυ-
 λίων, τκαγίων, μολυβδοσωλήνων κλπ.

Γραφεῖα : Ὀδὸς Σταδίου 64.

Παράρτημα : Καταστήματα ὀπλων :

Ἔργοσ 13.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΑΝΑΤΟΛΗ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Πλατεῖα Συντάγματος

Ἑταιρικὸν κεφάλαιον 2,000,000

Ἀσφάλεια 20,000,000

πραγματοποιεῖται

Πάντες οἱ συνδασμοὶ ἀσφαλειῶν ζωῆς.
 Ζητήσατε τὰ ἐπεξηγηματικὰ βιβλία τῆς
 Ἑταιρείας.